

Posamezna števec „Dneva“ stane 6 vin.; ravno toliko posamezna številka „Bodeče Neže“.

„DAN“ izhaja vsaki dan zjutraj; tudi ob nedeljah in praznikih. Vsako nedeljo ima humoristično prilogo „BODEČA NEŽA“. Za ljubljanske naročnike stane „Dan“ s prilogo dostavljan na dom celoletno 20 K, mesečno 170 K; brez priloge celoletno 18 K, mesečno 150 K. Za zunanje naročnike stane „Dan“ s prilogo celoletno 22 K, četrtletno 550 K, mesečno 190 K. — Naročnina se pošilja upravništvu.

Telefon številka 118.

DAN

Neodvisen političen dnevnik s tedensko humoristično prilogo „Bodeča Neža“.

Posamezna števec „Dneva“ stane 6 vin.; ravno toliko posamezna številka „Bodeče Neže“.

Uredništvo in upravništvo:
Učiteljska Tiskarna, Francišanska ulica št. 6

Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopiši se ne vračajo. Za oglaševanje plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju po- pust. — Za odgovor je priložiti znamko.

Odgovorni urednik Radivoj Korene.
Last in tisk „Učiteljske Tiskarne“.

Kaj se godi v Škedenju?

Škandal se nadaljuje. — Nemci silijo Slovence, da podpirajo nemško družbo.

Trst, 20. aprila 1914.

Naša zadnja vest o nemških provokacijah v Škedenju pri Trstu je vzbudila med tržaškimi slovenskimi krogi veliko ogorčenje. Se istega dne pa nam je došlo iz Škedenja poročilo, ki se nam je zdelo skoraj neverjetno. Naš tržaški poročevalec se je podal vsled tega v Škedenj, kjer je dobil od strani delavcev v plavžih natančne informacije, ki jih tu podajamo.

Nemški delovodje in inženirji v plavžih agitirajo za nemško veselico, ki bo 25. t. m. Razdajajo tudi vabila. Istodobno pa agitirajo za majniško slavnost, ki jo priredi »Schulverein«. Kakor trdijo, bo najprej zborovanje v prostorih »Legine« šole, nato pa obhod po vasi. Nadalje nemški delovodje in inženirji in drugi zaupniki zahtevajo, da se slovenski delavci v plavžih vpišejo v »šulerajnsko« družbo. Zahtevajo tudi, da slovenski delavci zahajajo v nemško gostilno »Riviera« in da se izogibajo slovenskih gostiln. Ker so prepričani, da jim bo ta akcija uspešna, zato bodo v kratkem otvorili v Škedenju še eno nemško gostilno. Tudi na otvoritev nemške trgovine se pripravljajo, ki naj bi bila nekakšen »konzum« za delavce v plavžih — toda v rokah »Kranjske industrijske družbe«.

Naš poročevalec delavcu: »Pa kaj mislite, ali bodo imeli s svojimi načrti uspehe?«

Delavec: »Seveda. Pomislite samo, da smo slovenski delavci odvisni od »Kranjske industrijske družbe«. Če se jim ne bomo hoteli podvreči, pa nas bodo postavili na cesto — saj nam že zdaj grozijo; nato pa vzamejo Italijane in Nemce.«

Poroč.: »Ali se Vam zdi, da ni več rešitve?«

Del.: »Če bi šlo po mojem, bi bilo kmalu konec tem škandaloznim razmeram. Pa človek ne sme vsega povedati...«

Poroč.: »In druge poti ni?«

Del.: »Je. Toda vsi Slovenci v Trstu in okolici bi se morali zavzeti za stvar, zlasti pa narodna stranka. Zdej pa smo žalibog osamljeni. Morda se našim ljudem ne zdi vredno nastopati tudi proti Nemcem. Vidijo pač samo italijansko nevarnost, nemške pa ne vidijo in nam niti ne verjamejo, če se pritožujemo proti postopanju »šulerajnarjev« od »Kranjske industrijske družbe«.

Slovensko ljudstvo! Naša brezbriznost bo pripomogla do tega, da bodo začeli gospodariti na Primorskem — Nemci. Pomislite samo — v Škedenju, ki je slovenski in ki ima slovenskega državnega in slovenskega deželnega poslance, v tem Škedenju se gode take škandalozne reči! Ali nas ni sram? Ali nimamo niti toliko moči, da bi nemškim provokaterjem pokazali, da smo tu mi doma in da si nemških provokacij na naših tleh ne damo dopasti. O — škandal! Mi smo res rojeni hlapi. Po naših žilah teče limonada, pogum pa nam je zlezel v nogavice. Pa vpijemo po časopisih in pozivljamo, narod pa vkljub temu ne dá življenja od sebe. Kakor stavec, ki se za pečko greje! Bo pač treba govoriti o vzrokih, zakaj da je tako.

Ko bi se Slovenci na Koroškem in Štajerskem predrznili tako postopati, kakor postopajo Nemci v Škedenju, bi bilo pač drugače. Nemci so pač odločen narod, dočim se mi že na lastni zemlji — bojimo. Zamera gor ali dol, vsak nam mora priznati, da je res tako.

Glasovi iz Slovenske Bistrice.

Tako krepkega odgovora, kakor ga je dalo naše časopisje kolovodji najzagrizenjšega nemčurkega krila v Slovenski Bistrici advokata dr. Janeschitzu na njegove infamne napade, menda slovenjebistriški nemškutarji niso pričakovali. Dobili so le zaslužno klofuto, nad katero se hočejo sedaj masčevati. Zato pa študira dr. Janeschitz na osvetlo. V družbi pri Limavschegu, kjer se razpravljajo že od nekdaj ne le samo privatne, ampak celo uradne zadeve in rešujejo pravde in kjer se kujejo bojni načrti proti Slovincem, se je ta mož izrazil, da se bo znošil zaradi ostrega odgovora našega časopisja nad tistim, ki je volil s pooblastilom Marije Brečko, zaradi katere je bila sedaj volitev razveljavljena. Temu naklepu so seveda njegovi pristaši navdušeno pritrjevali in zaradi tega si je belil noč in dan glavo, kako bi se masčeval nad Slovinci ter ko nečeno vpregel državno pravdnitvo in orožništvo, ki je v slovenjebistriški okolici že pridno na delu. Doktor Janeschitz bil je dosedaj naš prikrit sovražnik, na običnem zboru olesjevalnega društva in v nemških cunjah pa je povzdignil bojni klic proti onim Slovincem, ki so si s poštnim delom že takrat pridobili več upliva in ugleda v okrajih, ko je on še hlače tiral po šolskih klopih. Njegov bojni klic smo mirnodušno sprejeli ter bo-

mo tudi skrbeli zato, da bodo o tem in drugih slovenjebistriških v Slovenski Bistrici pončene najširše vrste našega ljudstva. Če pa bo ljudstvo na deželi slovenjebistriškega dr. Janeschitzu spoznalo, potem bo tudi njemu zapela trobenta tako glasno, kakor njegovemu nemčurkemu bratcu dr. Petritschku v Sočanju. Toliko pa že danes lahko konstatiramo, da tudi slovenjebistriški nemčurški meščani za njim niti krokodilovih solz ne bodo pretakali.

Povodom dijaške gledališke predstave mariborske mladine dne 15. svečana 1914 so Stigerjevi komiji na Tržaški cesti srečali par slovenskih dijakov in jih obkladali z najgršimi psovskami. Take »kulturne« cvetke cvetejo v trgovini bivšega župana Alberta Stigerja! Dosedaj smo smrkovini hujšakem v Stigerjevi gostilni prizanesli. Naše potrpežljivosti pa je z ozirom na inzulte dr. Janeschitzu v spodnještajerskih šnopsarskih listih konec in od sedaj naprej bomo o enakih slučajih in dogodkih v našem časopisju na drobno razpravljali, da bodo naši naročniki in bralci spoznali volkove v ovčjem oblaku.

Preteklo soboto je stal pred tukajšnjim kazenskim sodiščem »stari grešnik«, iz občinskega sveta izbačeni »lepi« Anton Oratsch, ki igra v kroniki slovenjebistriškega kazenskega sodišča v zadnjem času med Bistricani zelo važno vlogo. Bivši občinski svetnik zna na poseben način razvijati svoje nemčurke manire. Mož brihtre glavičice hoče biti pri tem menda pravičen... Zato pa se s svojim jezikom ne dotika le Slovencev, temveč tudi lastnih brat-

cev. Pri nas obstoja namreč takomenovani »Pfeifenklub«, ki stoji na strogo nemškonacionalnem stališču in s svojimi prispevki izključno podpira le najbolj zagrizena nemška društva. Krojač Oratsch pa je svoj jezik obrisal tudi v to družstvo, ki je moralo po svojem predsedniku iskati zadoščenja pred sodiščem. »Hočeš, nočeš, moraš plačati, ali pa haid na rčet brez svinjskih kož« — tako je zaklical falirani mestni svetnik, ko je slišal obsodbo, da mora plačati 30 K denarne globe. Naduti Nemčur Oratsch pa menda tudi preteklo soboto ni postal pametnejši, ampak le za eno kazen bogatejši. Ljudi take vrste pa je slovenjebistriški nemškutarjem toplo priporočati.

Slovensko časopisje je v odgovoru na napade advokata dr. Janeschitzu namignilo tudi par besedic o živinski pohotnosti neke osebnosti, ne da bi imenovalo njenega imena. Naše prijatelje bo gotovo zanimalo, da se čuti zaradi tega prizadetega — čujte in strmite! — »kajzrlilhes Rat«. Gimpl se pač rad vseda na limanice.

-j-n-

Štajersko.

Proslava 500letnice v Mariboru. Pod pokroviteljstvom »Zgodovinskega društva« so priredila v nedeljo dne 19. t. m. vsa mariborska narodna društva v prostorih Narodnega doma veliko narodno slavnost, 500letnico ustoličenja zadnjega koroškega vojvode na Gosposvetskem polju. Točno ob napovedanem času je pričela overture in njej so sledili še drugi izbrani komadi, proizvajani potom celotnega orkestra »Glasbe-

nega društva« pod spretnim vodstvom njega dirigenta g. Fr. Bureša. V kratkih besedah je obrazložil na to slavnostni govornik prof. dr. Ant. Medved pomen proslave, na kar je sledil po zopetni glasbeni točki »Knez Volkun«. Glavno vlogo je igral g. Steinberger, dočim je nastopil v »Vitimiru« g. Majer; oba sta tudi tokrat bila dovršena in mogočno nčinkovala. Skladatelj g. dr. Schwab je uglasbil za Volkuna krasne speve s plesom; uglasbeni so za troglas, a priznati moramo, da skrajno spretno. Melodija zveni ljubko in ni dvoma, da bo kmalu našla pot v ljudstvo. Milje je posnet po koroškem narodnem napevu. Gospod skladatelj je moral še v soboto 18. t. m. zvečer stvar v zadnjem hipu izpremeniti tako zaradi besedila kot trobcev. V nedeljo je žela krasen uspeh in le škoda, da skladatelj ni mogel prisostvovati... Zopetnim glasbenim točkam je sledil govor prof. dr. L. Pivka, ki je na kratko podal vsebino »Tugomera« do V. dej. Temu je sledil »Tugomer« sam. Glavne vloge so bile zelo spretno razdeljene. »Tugomerja« je igral gospod Majer in vdahnil mu je vse to, kar v tem umirajočem junaku tako mogočno učinkuje na gledalca-poslušalca. In uspeh, učinek, je bil nepopisen... »Zorislavo« je dobro pogodila gospa dr. Mravljakova in upamo, da nam tudi za bodoče ostane kot stalna moč našega odra. »Vrzo« je igrala gospa dr. Kalanova iz Cella. Kljub temu, da ni imela nikakšne skupne vaje in dobila vlogo šele v soboto 18. t. m. popoldne, je ni le popolnoma naštirala, marveč jo tudi mojstersko igrala in s popolnim uspehom zaključila... »Bojana« je igral g. Holnjec, »Gerona« pa g. dr. Koderman in oba sta bila izborna. Dobro so bile

H. Suttner, Ljubljana, Mestni trg 25.

Št. 410 Nikel ank. rem. Rosk. jako dobro idoča samo K 4-10.

Najbogatejša zaloga vseh vrst ur kakor tudi največja izbira zlatnine in srebrnine po jako nizkih cenah.

Zahtevajte cenik, kateri se razpošilja zastoj in poštine prosto.

Lastna prot. tovarna ur v Švici.

:: Tovarniška znamka „IKO“. ::

Zastopstvo tovarne ur „ZENITH“.

LISTEK.

M. ZEVAKO:

Srce in meč.

Roman iz francoske zgodovine. (Dalje.)

V trenutku, ko stopimo v ta kabinet, kjer se je bilo zbralo svojih petnajst oseb, je zrl kralj Karel IX. z dolgimi, onamljenimi pogledi na pokrajino pred seboj, držeč v rokah arkebuzo, ki mu jo je bil podal njegov zlatar in orožar Kruse.

Citatelj naj ne pozabi, da je bilo temu kralju, ki nosi pred potomstvom strašno breme zločina Sveto-ljernejske noči, šele dvajset let — starost, ko je človek dovzeten za poezijo in za velikodušna genotja — da je ljubil lov zaradi radosti, ki mu jo je vzbujal tesni dotik narave, da je bil preprost v svojih okusih kakor v svoji zunanji prikazni, in da je oboževal mlado, graciozno in ljubeznivo žensko, ki je oboževala njega.

Njegova domišljija se je ogrela sprico te slike, srca se je lotila ganenost, in zamrmral je nežno:

»Marija!«

»Sir,« je izpregovoril zdajci Kruse, »novi sestav te arkebuzo omogoča sigurno merjenje.«

»Ah, saj res!« je dejal kralj, vzdramljen iz svojih sanj, zdrnil se in začel ogledavati orožje.

»Nedvomno,« je povzel Kruse. »Vzemimo na primer, da gre v tem trenutku kak sovražnik vašega Veličanstva mimo tega okna. Recimo, da je ta sovražnik eden onihle topolov. Ako ustrelite vaše Veličanstvo od tod, ga zadene sigurno, samo pa je izven njegovega dosega. Ali hočete poizkusiti, sir?«

»Čemu?« je dejal Karel. »Saj, mislim, nimam neprijateljev.«

Celo se mu je nagubčilo in nenaden nepokoj mu je skalil pogled.

»Gotovo da vaše Veličanstvo nima neprijateljev,« je vztrajal Kruse. »Ali to orožje nese čudovito dobro...«

»Naj bo!« je rekel kralj zdajci. In začel je meriti na enega izmed topolov.

Dvornjani so se pomaknili bližje, da vidijo poizkus.

»Vojvoda,« je povzel kralj, »dajte, poglejte, ali ne prihaja kdo po bregu. Strašno bi bilo, ako bi koga ubil, da poizkusim to arkebuzo...«

Vojvoda Giški, ki so mu bile namenjene te besede, se je sklonil naglo skozi okno.

»Nikogar ni, sir!« je dejal.

Kralj je torej pomeril na enega izmed topolov, ki je stal kakih trideset korakov od okna. Mladi vojvoda Giški se je približal s prižgano lunto v roki.

»Pali!« je velel kralj.

Vojvoda je pritaknil lunto, strel je počil, soba se je zalila z dimom.

»Zadet je!« je kriknil Kruse. »Poglejte, sir!... Se odtod se vidi rana, ki jo je napravila krogla drevesu... Ah, orožje je čudovito!«

»Pa tudi moj brat,« se je začel brezbrizhen glas, »je strelec prve vrste.«

Vojvoda Anževinski je govoril tako.

Dvornjani so popadli kompliment. Par gizzdalinov vojvode Anževinskega, ki so bili navzoči, je plosknilo z rokami.

»Kraljevo oko se ne zmoti nikoli,« je vzkliknil Kelus.

»Kralj je prvi lovec našega kraljestva!« je dodal Možiron.

Mrklook človek, ki je stal na ob strani, je rekel zdajci smeje se:

»Da je stal na mestu topola hugenot, bi bil zdaj pri vrugu!«

»Bravo, Morever!« je vzkliknil drug dvornjan, Sen-Megren, ki se je bil preselil pred nekaj dnevi od vojvode Giškega k vojvodi Anževinskemu.

Dočim so se križale te besede, je zrl kralj z mračnim očesom na rano, napravljeno topolu. Obraz mu je bil blede, stresel se je v krčevitem drgetu. Mahoma je postavil arkebuzo v kot in dejal resno:

»Daj Bog, da nam ne bi bilo treba nikoli streljati na žive topole!...«

Dvornjani so se naklonili in umolknil nenadoma. Karel IX. pa je poklical starega Ronsarda, ki je sedel malo dalje v stran in se razgovarjal z Doratom; vprašal ga je:

»Kaj pa pravite vi o tem, očka?«

Tako ga je nazival iz prijaznosti, pa tudi zato, ker je hotel posebno počastiti pesnika.

Ponoviti so morali to vprašanje Ronsardu, ki je bil — to že vemo — docela gluhi, tako da je štel komaj slišal. Pokazali so mu arkebuzo in topol; ko je naposled vedel, za kaj gre, je menil:

»To pravim, sir, da je žalostno pohabiti tako otroka narave. Ta topol krvavi in plače; verjemite, sir, da se vprašuje žalostno, kaj vam je storil hudega, da ste mu storili to.«

»Aha!« se je porogal Henrik Giški. »Pesnik nam hoče natveziti, da imajo rastline dušo. To pa je, bogme kriva vera!«

Ronsard ga ni slišal, toda videl je ironični obraz Gizovega obličja; beli šopi njegovih obrvi so se namršili in zagodrnjal je jezno:

»Prav isto velja o lovcu, ki ubije jelena ali srno: zločin stori. In kdorkoli more umoriti v svoje veselje nedolžno žival, ki ga prosi usmiljenja s svojimi lepimi, krotkimi očmi, ga je enako malo prida, kakor če bi bil ubil človeka. Lovce je krut po svoji naravi; zaman prikriva svojo brezsrčnost s površnim firneženjem, ki mu ga je dala vzgoja: da ga ne žene srce k umoru, ne bi moril.«

Te besede, izrečene vprico kraljevskega lovca so bile gotovo drzne.

Toda Karel IX. se je samo nasmešnil, rekoč:

»Pesnik!...«

Sicer pa je odvrnil splošno pozornost baš ta hip vstop kraljevega komornega sluga.

Ustavil se je dva koraka pred kraljem.

»Kaj pa je?« je vprašal Karel IX.

»Sir, gospod maršal Momoransiški je tu in prosi za čast, da sme govoriti z vašim Veličanstvom.«

»Momoransi!« je vzkliknil Karel IX., kakor da ne more verjeti svojim usesom. »Slišal je vesti o velikem miru, ki se bliža, pa bi se rad nehal kujati. No, pa raj vstopi!«

Karel IX. je sedel takoj v velik naslanjač od bogato rezljanega lesa. In vsi navzoči so se postavili v dveh vrstah na njegovo levo in desnico.

Nato se je pojavil maršal v spremstvu viteza de Fardana.

Franc Momoransiški se je ustavil tri korake pred kraljem ter se priklonil globoko.

Potem se je vzravnaval, čakaje, da ga kralj nagovori.

Nekaj hipov je motril Karel IX. molče plemenito glavo maršala, ki je stal pred njim kot živa slika sile in dostojanstva. Bolehen in rahlega zdravja, in občudoval brez trpkosti širokih pleč in visoke rasti svojega gosta.

Navzoči dvornjani so čakali kraljevega nagovora, pripravljani, da se nasmehejo Momoransišu ali pa ga nabrahujo nesramno — kakor se bo pač obnašal gospodar.

tudi ostale, manjše partije; včasih bi bili želeli pri enem ali drugem več jasnosti izgovora, zlasti pri onih Geronovskega spremstva... Zbori, pevski, so vspehi sijajno in v isti meri zaključna živa slika, ki je naravnost neodoljivo učinkovala. Publiko je pela končni komad — »Hej Slovani« — stoji. Zapela jo je, spremljana po ostalih navzočih, tudi vsa ostala naša mladina od odhoda. Navdušenje skusiti popisati — ni možno... Slikar g. Fr. Horvat se je i tokrat pokazal dovršenega mojstrskega slikarja. Dal nam je »Gospodstvo polje« in — mesto »Branibor«... Tehnično vodstvo pod spretno roko g. Poseba zasluži v isti meri naše priznanje, kot ostali... Režijo je imel g. režiser Jos. Molek in zaslužiti tudi tokrat naše polno priznanje. — Dohodkov je bilo čez 900 K, a kljub temu je še vedno velik — primanjkljaj. Nove kulise in novi kostumi, vse to je ogromno veljalo! Oostovalo se bo še v Celju, Ptuj, Zalcu itd. in upamo, da bo pripomoglo občinstvo z obilnim posečanjem pridelitve tudi gmotno realizirati. — a.

Mariborski nemčuril, ki vedno lažejo v svet, da v Mariboru Slovencev ni, so doživeli minolo nedeljo najsilnejše dokaze njih brezvestnih laži. Nabito polne dvorane, do zadnjega kotička zasedena galerija — vse to je kazalo jasno dovolj, koliko je v Mariboru Slovencev in kakšen duh vlada v njih. Naše ljudstvo je dolgo medlevalo, a sedaj je zavel nov veter in ono pričena vstajati, pričela spoznavati brezvestno igro, ki so jo z njim igrali narodni izdajci, stebri mariborskega talminemstva. V kri in mozeg naših sorjakov prihaja nov duh. Zavedati se pričena vsi, da smo Slovenci del mogočnega slovanskega drevesa, veja, ki je hirala, a ki pričena gnati nove kalif! Veselo je bilo gledati sto in sto glave množice, hiteče v Narodni dom. Zastopani so bili vsi sloji in bilo jih je daleč, daleč nad tisoč... Nič se ne čudimo, če taki spontani, veličastni pojavi narodne samozvesti ženo strah v kosti sovragov. Mogočnega valovja ne bodo ustavili... Prof. Fran Ilešič, ki je javil svojo navzočnost za dan slavlja, je bil v zadnjem hipu zadržan ter se brzojavno opravičil in poslal svoje pozdrave. Škoda, da ga ni bilo!

Narodnopolitično društvo »Maribor« v Mariboru priredi v nedeljo dne 26. t. m. dopoldne v Narodnem domu politični shod. Prostor: v dvoranih prvega nadstropja.

Dr. Mravljag je izjavil, da ni v nobeni zvezi z vestmi, ki krožijo po mestu, češ da se poteguje za Waštianov mandat.

Posl. Pišek pred sodiščem. Včeraj se je vršila obravnava v znaní aferi Pišek-Lobnik. Lobnik je hotel prinesiti dokaz resnice, toda to se je odločilo. Menda se hoče s tem resnica zavleči. Obravnava je bila preložena. O stvari poročamo jutri več.

Goriško.

Slovensko gledališče v Gorici. Pretečeno soboto nam je pokazal ljubljanski ansambel »Nevzdržljivega Izidorja«, katerega je g. Povhe igral od početka do konca popolno. Drugi prizor je naše mlado in staro občinstvo nekoliko presenetilo, seveda vsake drugače. Zadovoljni so bili pa vsi.

»Desetega brata« so izvedli v nedeljo ljubljanski gostje z dovršeno-

stjo, kakor smo jo pričakovali. Ni potreba poudarjati, da sta nam podala Desetega brata in Krjavca gg. Skrbinski in Povhe popolnoma dovršeno. Vsem prizorom je sledil buren aplavz, ki se je večkrat ponavljal. Tudi občinstvo se je izkazalo, dvorana in galerija sta bili čisto polni.

Celokupno slovensko goriško akademsko dijaštvo priredi manifestacijsko zborovanje v nedeljo dne 26. t. m. ob 10. uri dopoldne v dvorani Trgovskega doma. Dnevni red: 1. Poslednji dogodki in naše vseučiliško vprašanje. 2. Naše narodne zahteve. Vabimo vso goriško slovensko javnost, da se udeleži v polnem številu tega velevažnega manifestacijskega zborovanja. Odbor celokupnega slovenskega akademiskega dijaštva.

Volitve dalo mnogo posla sodniku dr. Leonardu Vinciju. V četrtek dne 16. t. m. se je vršila pred sodnikom Vincijem druga kazenska razprava, povzročena po občinskih volitvah v Gorici. Neki Brumat je tožil grobokopa Grusovina zaradi žaljenja časti. V tožbi se navaja, da je rekel Grusovin Brumatu razžaljevalne besede: »Svinja, si prodal svojo kri Slovincem, ker si agitiral za Slovence in skliceval slovenske shode.« Med temi prijaznimi besedami je zamahnil Grusovin s stolom proti glavi tožitelja Brumata, rekoč, da ga ubije. Dogodek se je vršil v gostilni, kjer je bilo polno gostov, posebno mnogo je bilo mizarjev iz Solikana, ki dobro poznajo Slovence Brumata. O tem dogodku so bile zaslišane vse priče, ki so potrdile ovadbo v celnem obsegu. Med drugimi je bil zaslišan kot priča tudi Komel, ki je potrdil ovadbo. Na sodnikovo vprašanje, v kakšnem jeziku je izustil Grusovin žaljive besede proti Brumatu, je izjavil priča Komel, da v slovenskem. Druge priče so namreč izpovedale, da je Grusovin žalil v italijanskem, oziroma furlanskem jeziku. Izkazalo pa se je, da je Grusovin ponovil žalitev v italijanskem in v slovenskem jeziku. Toda sodnik Vincij je zarohnel nad slovensko pričo Komeljem, ko je izjavil, da je Grusovin žalil v slovenskem jeziku. Kričal je nad njim, kako da si upa pričati kaj takega, in obdeloval pričo tako, kakor gospodar svojega neubogljivega hlapca. Sploh se je obnašal sodnik Vincij proti imenovani slovenski priči tako nedostojno, da so ga morali pričujoči opomniti, da je Komel priča in ne morda kaznjeneč. — Grusovina je Vincij za njegovo ostudno žaljenje sicer obsodil na globo 10 K, drugače pač tudi ni mogel, ker se ni dalo. Toda zapomnili si bomo vsak posamezen slučaj Vincijeve prijaznosti napram Slovincem, ker sodnija ni kraj za nacionalne izbruhe.

Dnevni pregled.

Francoski boj proti Nemčiji. Dne 11. aprila je bila podpisana v Parizu silno važna mednarodna pogodba: francosko-turška pogodba. Kratka vsebina je sledeča: Francija dovoljuje Turčiji posojilo 500 milijonov frankov in ji dovoljuje daljšo finančno pomoč. Naproti temu pa dovoljuje Turčija Franciji celo vrsto koncesij za stavbe železnic in pristanišč v Mali Aziji. Glavni mednarodni pomen te pogodbe je v tem, da se podaljša obstoj turške države in da je zgodovinski trenutek njene delitve, ki je bila pred letom še tako akutna — se odloga na neznano in nedogledno dobo. Pogodba franco-

sko-turška pa pomenja tudi francoski uspeh in čisto naravno nemški — neuspeh, kajti, kar koristi Franciji, škodi vedno nemškemu interesu. Koncesije, ki jih je dobila Francija, obsegajo kraje, ki mejijo z rusko vodno in kopno mejo v Zakavkazu. Pristanišča, za katera gre, leže na anatolskem obrežju Črnega morja in železnice, ki jih Francija v Mali Aziji zgradi, bodo tudi napeljavale k bregom Črnega morja. Glavna od železnica z izhodiščem v Samumu na Črnem morju, popelje na Sivasu, Harput, Argano in Bitlis in od te bodo odcepljene proge na zapad v Kastamuno in na vzhodu v Erzerum. Iz Erzeruma bo peljala še ena proga v Trapezunt ob Črnem morju. Enostavni pogled na zemljevid pokaže, v čem leži pomen te francoske diplomatske kombinacije. Maloazijski kraji, ki mejijo na južno rusko mejo, prihajajo v interesno področje Francije in so vsled tega iztrgane iz nemških rok, oziroma iz interesnega področja trojeve. Seveda je pa ves ta francoski uspeh le majhno odplačilo na stari veliki račun nemške bagdadsko-železnice, železnice, ki je izročila vso južno Malo Azijo Nemčiji in zajezilo Rusiji dohod k toplemu morju. Ta zguba za Rusijo, dokler Turčija traja, še ni tako občutna, toda, če bi prišlo do delitve in bi se Rusija prilagodila za svoj delež i tedaj bi našla, da je pot k njemu zajezena z bagdadsko železnico. »Večernik«.

Srbsko - albanski odnosi. Med Srbijo in Albanijo ne obstojajo še redni diplomatski odnosi. Krivda leži v tem, ker novi albanski vladar Srbiji še ni notificiral svojega nastopa na prestol, vsled česar tudi srbska vlada še ni mogla postaviti svojega diplomatskega zastopnika na albanskem dvoru, zato pa tudi Albanija ni imenovala zastopnika za v Srbijo. V srbskih političnih krogih se želi, da se v interesu obeh držav čim prej uvedejo v obeh državah redni diplomatski odnosi.

Eni verujejo, drugi ne, da je Berchtold obljubil v Opatiji svojemu italijanskemu tovarišu, da bo v bodoče avstrijska vlada podpirala na Primorskem Italijane, Jugoslovane pa še bolj zatirala kot jih zatira sedaj. Po našem mnenju je bolje verjeti, ker Berchtold je že dostikrat pokazal, da je zmožen napraviti tudi največjo neumnost. Sicer se bo pa to kmalu pokazalo. Napačno bi pa bilo, ako bi se bali mi posledice tega dogovora: nasprotno, mi moramo pogledati v oči vsem sovražnim naklepom in sklopom, posebno ker naš napredek na Primorskem ni odvisen od vlade, temveč samo in edino od nas samih. Trst mora biti in tudi bo naš, naj se dogovorjati kolikor hočeta! Dolgo se ne bo moglo z umetnimi sredstvi vzdrževati Italijanstvo Trsta in ostalega Primorja.

Se nas res bojijo! Odkar smo postali Slovenci tako je malo bolj jugoslovanski, se nas začeljo Italijani (Nemci seveda tudi) resnično bati. Seveda, Italijanom in Nemcem imponirajo (pa zelo imponirajo) Srbi, ki so pokazali v zadnjem času, da marsikaj znajo, česar jim poprej ne bi prisojali niti Lah niti Nemci in ker smo Slovenci in Hrvati pravzaprav po krvi ono kot Srbi, so se začeli Italijani resno bati za Trst — tako resno, da je šla njihova diplomacija v boj proti nam in sicer ne samo v Opatiji, povodom sestanka med dvema ministroma, temveč je šla ta laška diplomacija beračit celo v Belgrad k srbski vladi, da bi ona vplivala na Slovence in Hrvate, da bi ustavili boj z Lah za Primorje!

Pašič je pa listak in se je gotovo kravo norčeval iz italijanskega poslanika, obenem mu je pa povedal, da je narodni boj Slovencev in Hrvatov v Primorju — stvar Slovencev in Hrvatov samih. To bi imelo pomeniti, da je ono, kar Slovenci in Hrvati sklenejo, obvezno tudi za Srbe in obratno. To je vendar jasno, in naravnost smešno je, da je šla italijanska diplomacija beračit v Belgrad, k srbski vladi, za pomoč proti Slovincem in Hrvatom. Dosegli niso Italijani s tem nič, pokazali so pa — svoj veliki strah pred nami. In ta njihov strah bo še večji, bomo že poskrbeli za to!

Aspiracije na Trst. Kakor javljajo listi, je vprašal italijanski poslanik v Belgradu srbsko vlado, ako ima Srbija morda kakše aspiracije na Trst. Dobil je baže tak odgovor, da ne bo več nadlegoval Pašiča s takimi vprašanji. Kak je bil ta odgovor, tega mi seveda ne vemo, ampak ker je Pašič znan kot zelo zafkljiv človek, je gotovo vprašal — mesto odgovora na vprašanje — ako ima morda Italija kakše aspiracije na Trst. Ako je stavil Pašič to vprašanje, potem je res verjetno, da italijanski poslanik ne bo več izpraševal. Čudno je res to, da italijanski poslanik vpraša srbsko vlado, ako ima Srbija kakše aspiracije na avstrijski Trst. To vprašanje bi morda bilo umestno, ako bi ga stavil na naslov srbske vlade avstro-ogrski poslanik. Lahki res nimajo sreče: z Berchtoldom so se zmenili v domenili, z Jugoslovani se pa ne morejo in s Pašičem tudi ne!

Ironija. V Slnči vasi na Koroškem so imeli velik shod Nemci iz cele Koroške. Ker je Slnča vas slovenska, se je zbralo tudi kakih 500 Slovencev, ki so hoteli manifestirati za svoje pravice. Nemci so jih vrgli iz zborovalne dvorane. Po zborovanju so Nemci, ki so na shodu rjaveli, da so peli Slovence vlezidajalci, vse-nemško pesem »Die Wacht am Rhein«. Uboge slovenske reve so pa zapele cesarsko pesem, ker so mislile v svoji po tolikih bridkih izkušnjah še vedno veliki naivnosti, da se bodo na Dunaju ozirali na to in jim dali njihove pravice... Pa gospodarijo bodo še vedno oni, ki so peli »Die Wacht am Rhein«, oni, ki so peli cesarsko pesem pa bodo hlapčevali, dokler ne začnejo svojih pravic zahtevati in sicer zahtevati z vso odločnostjo in neizprosno. Z večnim trkanjem na prsi, češ, mi smo patrioti, se ne rešimo, ker v Avstriji ima patriotizem prav majhno vrednost in nizko ceno.

Dr. Siegfried R. v. Schöppl nas opozarja, da onega članka v »Wage« o katerem smo včeraj govorili, ni pisal dr. Anton R. v. Schöppl, Sparkassendirektor, ampak on — namreč dr. Siegfried R. v. Schöppl.

Jugoslavija, glasilo jugoslovenske nacionalistične omladine, izide 1. maja. — Prosim vse gg. po-verjenike, da se požurijo z nabiranjem naslovov, inseratov in naročin. Dopisi naj se pošljejo najdalje do 25. aprila. — »Jugoslavija« izhaja enkrat mesečno na 48 straneh velike osmerke. Celoletna naročnina 10 K, za akademike 8 K, za učitelje in srednješolce 5 K. Naročnina naj se pošlje na: Ustredni banka československih spoštelov. Žiro A 1114. — Praha. — Redakcija in administracija: Praha II. Marianska ul. 45. III.

Telovadni odsek vrhniškega »Sokol« Kamnik-Presejre vabi tem potom vse prijatelje Sokolstva, da se udeležijo predstave »Anarhist«, burka v dveh dejanjih, ki jo prirede domači Sokoli dne 26. t. m. v sokolski telovadnici. — Igra se ponovi še dne

3. maja ob 3. uri popoldne. V slučaju slabega vremena se prestavi pridelitev na 3. maja oz. 10. maja. Ker se uporabi čisti dobiček za zletni fond in za telovadno orodje, upamo, da nas bodo naši prijatelji v obilnem številu obiskali. Na zdar! Odbor.

»Veda«. Ko je izšla prva številka »Vede«, so se oglašili med nami pesimisti in edini naši znanstveni reviji proročevali skorajši konec. Pa k sreči so bila njih proročavanja napačna in pred nami leži prva številka četrtega letnika. Novo, ukusno opremljena in pomnožena prihaja ta številka med nas in vabi s svojo bogato vsebino k naročbi. — Četrto letnik »Vede« dela vso čast izdajateljcem, predvsem pa postaja »Veda« vedno bolj središče vseh naših znanstvenih delavcev in vrši na ta način v polni meri svojo dolžnost. Zato pa tudi upamo, da stori tudi občinstvo svoje in da polnoštevilno pristopi v krog naročnikov »Vede«.

Nesreča pri slamožencih. Te dni je rezal slamo na podu enajstletni pastir Valentin Notman iz Sela pri Vačah. Vsled lastne nepreviđenosti je vtaknil deček levo roko med zobe stroja, ki mu je zmečkal kazalec.

Sod mu je padel na nogo. 32-letni hlapec Janez Folkar iz Kozari je nakladal dne vinske sode na voz. En sod mu je padel na desno nogo in mu jo je zmečkal. Folkar je moral iskati pomoči v deželni bolnici v Ljubljani.

Doma b' ostav, pa bliv bi zdrav! Posestnikov sin Jernej Erjavc iz Zgornjih Kanomelj je šel ono noč pod okno svoje ljubice. Ko je stal na lestvi in razodeval dekletu svojo ljubezen, sta prišla dva domača fanta in sta mu izpodnesla lestvo, tako da je Erjavc padel štiri metre globoko na tla. Ko je še ležal na tleh, sta ga omenjena fanta še pretepla in eden izmed njiju je zagnal na Erjavca kamen, ki mu je izbil tri prednje zobe.

Tatinski vandrovce. Te dni je orožništvo aretiralo na Spodnem Blatu nekega potujočega čevljarkega pomočnika radi tatvine, malo prej izvršene v Brezju. Orožništvo je vandrovca izročilo okrajnemu sodišču.

Tudi radi tatvine. V Selu pri Ljubljani je bil aretiran delavec Fr. Rak, ki ima na vesti več tatvin. Izvršil jih je deloma v Ljubljani, deloma pa v ljubljanski okolici. Izročili so ga deželnemu sodišču v Ljubljani.

Požig. Dne 16. t. m. je izbruhnil v uljnjaku kajžarja Jožeta Murna iz Malkovca pri Mokronogovi ogni, ki je bil najhujše podtaknjen. Ker so prihiteli na pomoč sosede, katerih hiše so bile tudi v nevarnosti, da se jih prime ogni, se je požar lokaliziral. Uljnjak je pogorel do tal. Na sumu požiga je bil neki dvajsetleten fantina iz Pavle vasi. Orožništvo ga je že aretiralo in izročilo okrajnemu sodišču.

Samomor Slovence v tujini. V St. Pöltnu se je ustrelil vojak pri brzojavnem polku Leopold Kaftan. Ker je bil zavezan Slovence, so ga njegovi predstojniki hudo šikanirali.

Aretacija ruskega učenjaka. Praška policija je na zahtevo ruske policije aretirala dne 19. t. m. ruskega učenjaka Kohanina, ki je že dalj časa žive v Pragi in katerega dolži ruska policija, da je dne 22. septembra 1912 streljal v Besarabiji na nekega policijskega komisarja. Kohanin je rekel, da lahko dokaže, da je bil omenjenega dne kot poročevalec na kongresu radiologov.

Po treh letih odkrit umor. Listi poročajo o groznem umoru, ki se je izvršil pred tremi leti in katerega so šele sedaj odkrili. Mesece

A. P. ČEHOV:

Umetnina.

Poslovenil F. A.

Aleksander Smirnov, edini sin svoje matere, je stopil v delavnico zdravnika doktorja Košeljškova. Nese je nekaj pod pazduho, kar je bilo zavito v 223. številko »Borznih poročil«, in je bil zelo v zadregi.

»Oh, moj ljubi mladenič!« ga je pozdravil zdravnik. »No, kako se kaj počutimo? Kaj mi boste povedali vselega?«

Aleksander je mežikal z očmi, položil roko na srce in izpregovoril z glasom, ki je pričal o notranji razvnetosti: »Moja mama vas pozdravlja, Ivan Nikolajevič, in se vam prav lepo zahvaljuje... Jaz sem edini sin svoje matere in vi ste mi rešili življenje... me ozdravili nevarne bolezni, in... oba ne veva, kako bi se vam zahvalila.«

»Ej kaj, mladi mož!« ga je prekinil zdravnik, kateremu je bilo preveč hvale. »Storil sem samo to, kar bi bil storil vsak na mojem mestu.«

»Jaz sem edini sin svoje matere, živiva v skromnih razmerah in vas ne moreva dovolj odškodovati za vaš trud, in... zelo mučno nama je, gospod doktor: zato vas, mama in jaz, edini sin svoje matere, ponižno pro-

siva, da sprejmete kot znak najine hvaležnosti... ta predmet tukaj, in... Je zelo dragocen predmet, iz starega brona... redka umetnina.«

»Nikakega povoda!« je odgovoril zdravnik in nagrbnil čelo. »Čemu to?«

»Ne, prosim vas, ne odklonite!« je mrmral Aleksander dalje in odvijal zavoj. »Razžalili bi mene in mam, ako bi odklonili... Je zelo lep predmet... iz starega brona... Po dedovali smo ga od drugega očeta in shranili kot drag spomin... Moj papa je kupoval stare kipe iz brona in jih prodajal dalje ljubiteljem... Sedaj nadaljujete z mammo isto podjetje.«

Aleksander je razvil predmet in ga slovesno postavil na mizo. Bil je precej velik, umetniško dovršen svečnik iz starega brona. Predstavljal je skupino: na podstavu sta stali dve ženski postavi v Evini obleki in sicer na tak način, da nimam niti poguma, niti sposobnosti, da bi ju opisal. Postavi sta se koketno smehljali in sta bili sploh taki, kakor bi hoteli skočiti doli s podstava in uganjati v sobi take reči, dragi bralce, na katere je že misliti nesposobno, če bi ne imele dolžnosti, držati svečnik.

Ko je ogledal zdravnik darilo, se je popraskal za ušesi, se odkašljaj in useknil v resnem premišljevanju.

»Da, resnično, zelo lepa stvar,« je mrmral, »toda... kako bi se izrazil, nekoliko nenavadno... premalo salonsko... To ni samo dekolateralno, ampak vrag vedi kaj...«

»Kaj menite? Zakaj?«

»Vrag v kajji podobni si ne bi mogel izmisliti kaj frivolnejšega... Tak izrodek fantazije postaviti na mizo, je že nekako onečaščenje celega stanovanja!«

»Kako čudno mnenje o umetnosti imate!« je užaljen odgovoril Aleksander. »To je vendar umetnina; le dobro si ogledajte! Toliko lepote in ljubečnosti, da vam napolni dušo čustvo pobožnosti in da začutite v očeh bližnje solze! Pri pogledu take lepote pozabi človek vse zemsko... Le dobro pogledajte, kako ganljivo, kako bajno, kako izrazito je vse to!«

»Vse to razumem zelo dobro, moj dragi,« ga je prekinil zdravnik, »a jaz sem vendar družinski oče; pri meni so vedno otroci: tudi dame so pogosto tukaj.«

»Gotovo, ako sodite s stališča velike množice,« je odgovoril Aleksander, »potem seveda se vam prikaže ta visokoumetniški predmet v drugačni luči... Toda bodite vendar vzvišeni nad množico, gospod doktor, toliko bolj, ker bi z odklonitvijo hudo razžalili mene in mam. Jaz sem edini sin svoje matere... Rešili

ste mi življenje... V zahvalo vam damo nam zelo ljub predmet, in... in zelo hudo mi je, da nimate k temu svečniku nobenega pendanta.«

»Hvala, moj ljubi mladi prijatelj; zelo hvaležen sem vam; priporočite me gospej mami!... A resnično, povejte sami, otroci tekajo tukaj okoli, dame so večkrat tukaj. No... sploh, naj ostane tu! Z vami ni mogoče govoriti.«

»No, potem se pa razumeva!« je odgovoril Aleksander veselo. »Postavite svečnik sem, poleg vaze. Škoda, da ni pendanta! Strašno škoda! No, z bogom, gospod doktor!«

Ko je Aleksander odšel, je ogledoval zdravnik svečnik zelo dolgo, se praskal za ušesi in premišljeval.

»Krasno delo, to se ne da tajiti,« je rekel sam pri sebi, »in škoda bi ga bilo zavreči... Nasprotno pa: obdržati ga v stanovanju je nemogoče. Hm!... Težka naloga! Komu bi ga podaril? Ali kje bi ga mogel darovati kot prispevek v dober namen?«

Po dolgem premišljanju se je domislil svojega dobrega prijatelja, pravdnika Uhovala, kateremu je bil nekaj dolžan vsled neke tožbe.

»Dobra misel!« je rekel zdravnik sam pri sebi. »Ker je moj prijatelj, mu bo nadležno, vzeti od mene denar; zato bo čisto primerno, ako ga obdarim. Podaril mu bom to pre-

sneto reči! Dobro, da je mlad in latkoživ...«

Ni dolgo premišljeval, ampak se je oblekel, vzel svečnik in se odpeljal k Uhovalu.

»Našel je pravdnika doma,« Dober dan, ljubi prijatelj!« je rekel. »Hotel sem govoriti s teboj... Prihajam, da se ti zahvalim za tvoj trud, moj dragi. Denarja ne boš hotel sprejeti; tako vzemi vsaj to malenkost, najdražji... Je nekaj elegantnega!«

Pri pogledu na umetnino se je pravdnik nepopisno začudil.

»No, to je pa posrečeno!« je zaklical smehljaje se. »Vrag ga vzemi! Kaj se ti vragi, umetniki, vse domislijo! Čudovito! Krasno! Kje pa si dobil to krasno stvar?«

Ko pa se je pravdnik pomiril, se je boječe ozrl k vratom in rekel: »A vzemi darilo zopet nazaj, ljubi prijatelj! Ne morem ga sprejeti...«

»Zakaj ne?« je zdravnik prestrašen vprašal.

»No, ker... Moja mati pride večkrat k meni, tudi klientje... Tudi pred služabniki bi se sramoval!«

»Ne, ne, ne!... Ne odklonite!« je odvrnil zdravnik in mahnil z roko. »To bi bilo od tvoje strani nekako preziranje! Saj je vendar umetniško delo... Pogledaj, kako ganljivo... kako izrazito... Nikake besede več! Ti me žališ!«

Januarja 1911 je izginila iz občine Letky pri Libšicah 17letna deklica Božena Hajkova. Iskali so jo povsod, toda brez uspeha. Takrat se je govorilo, da je deklica prišla v roke trgovcem z živim mesom in da so jo ti neznanu kam odpeljali. Začeli so v tej smeri poizvedovati, toda vse iskanje je bilo zastonj. Deklica se je izgubila in cela zadeva se je sčasoma pozabila. Te dni pa je dobil otroški stražnjost Charvat v Libšicah novico, da je nekdo tesar Jožef Dejmeček iz Letk v zvezi z ono zadevo. Stražnjost Charvat je začel preiskovati celo stvar in je dognal, da je imel Dejmeček v deklico razmerje, ki ni ostalo brez posledic. Pri hišni preiskavi pri Dejmečku so prišli na grozno najdbo. Na skledju pod deskami, v en meter globoki jami so našli okostnjak, ki je po mnenju zdravnika pripadal mladi deklici. Po tej grozni najdbi je bil Dejmeček aretiran. Ravno tako tudi njegova žena Ljudmila in njegova hči, ki sta na sumu, da sta sokrivi zločina. Dejmeček je že priznal, da je deklici s sekiro razklal glavo in jo nato zakopal pod skedenj. Koliko sta pri zločinu krivi Dejmečkova žena in hči bo dognala preiskava.

Tri milijone frankov poneverila. Državno pravdnštvo v Bruslju je aretiralo dva senzala, ki sta poneverila za tri milijone frankov vrednostnih papirjev, ki so jima bili zaupani.

Napad banditov na kneza Lubomirskega. Kakor poročajo listi iz Petrikova, je napadla te dni tolpa banditov avtomobil, ki se je peljal s knezom Stefanom Lubomirskim skozi mesto. Toča krogelj je obsula avtomobil in le šoferju se je zahvaliti, da je knez ubežal gotovi smrti. Policija je začela takoj zasledovati zločince in je dva izmed njih tudi dobila. Pri aretaciji pa je bil eden izmed njih ustreljen, drugi težko ranjen.

Osební vlak trčil v tovorni vlak. Osební vlak št. 7602, ki vozi od Velikega Varada v Belino, je trčil pri postaji Dragčev v tovorni vlak. Obe lokomotive sta bili zelo poškodovani. Osební vlak je skočil s tira. Trije potniki so bili ranjeni, eden izmed njih težko.

Maščevanje zavrženega. Desetnik 74. pešpolka v Jičini, Rudolf Lorenc je čakal te dni na svojo prejšnjo ljubico, 18letno Františko Sec in je izprožil, ko se mu je dekle s svojim ženinom in očetom približalo, iz samokresla več strelom na omenjene in jih je težko poškodoval. Lorenc je po izvršenem zločinu pobegnil in ga doslej še niso dobili.

Ljubljana.

Iz deželne odbora. Za avtomobilsko vožnjo po deželnih cestah se izdela, potem ko se zasliši mnenje cestnih odborov, poseben regulativ. Za redne vožnje s težimi avtomobili nad 2000 kg bo plačevati tam, kjer se bo taka vožnja sploh dovoljevala, poseben letni prispevek v približnem znesku 1/2 do 3/4 vinarja od tonskega kilometra. Avtomobili s težo nad 800 kg s tovorom vred in oni z težimi platitvi sploh ne bodo pripuščeni na deželni, okrajni in občinski cestah. Kjer je cesta široka le 4 metre ali manj, bo treba napraviti na stroške dotičnega avtomobilskega podjetja posebna izogibašča in tudi potrebna ojačenja cestnih objektov bo moralo plačati podjetje. — Računski zaključek Deželne banke se predloži deželnemu zboru v odobrenje. Z lanskim poslovnim prebitkom v znesku 73.415 K 42 v iznašale bodo vse rezerve Deželne banke 104.769 K 17 v. — Premovanje goveje živine se bo vršilo dne 7.

Ko bi pokrivalo vsaj par smokvinih peres... Toda zdravnik je zamahnil z rokama še krepkeje in tekel iz Uho-vega stanovanja. Zadovoljen je bil, da se je iznebil darila in se je odpeljal domov.

Ko je odšel je ogledoval pravdnik svečnik, ga obdovajaje božal od vseh strani in si dolgo ubijal glavo, kakor zdravnik, z vprašanjem, kaj bi naredil z darilom. Čudovito lepa stvar je, si je mislil, in škoda bi bila, da bi ga zavrgel; a pridržati ga, je neprimerno. Najbolje je: podarim ga komu... Ze vem... ta svečnik bom dal danes zvečer komiku Šaškinu. Kanalijska ima rad take reči, in danes je ravno njegov...

Rečeno, storjeno. Zvečer je dobil komik Šaškin skrbno zavito svečnik. Cel večer so prihajali gospodje v komikovo sobo, da bi obdovajali darilo; ves čas se je razlegal po sobi hrup in smejanje. Če je prišla kaka igralka v vrsto in je vprašala: »Ali smem vstopiti?« je takoj odgovoril komik z rezkim glasom: »Ne, ne, draga koleginja, nisem obločen!«

Po predstavi je zmajal komik z rameni, stegnil roki in rekel: »No, kje naj pa zdaj pustim to stvar. Tudi

maja v Vipavi, 8. v Senožečah, 9. v Grahovem, 11. v Bohinjski Bistrici, 14. v Žireh in 16. v Trzinu. Za vsako teh premovanj se dovoli po 1000 kron kredita. — Živnorojski zadrugi v Senožečah se zagotovo izdatna podpora za napravo ovčje-reje. — Mlekarska zadruga v Šmarji dobi 800 kron podpore in 800 K predujma. — Za občinsko cestno zvezo Smartno-Kostrivnica-Lupinca-Primskovo-Marčji dol-Sv. Lorenc se obljubi 30% deželne podpore. Stroški bodo znašali nad 100.000 K. Cesta Zatičina-Zužemberk-Straža se zavaruje z železno ograjo, ki jo bo dobavila tvrdka Kastelic in Zabkar za 6000 K. Dobava večjih transformatorjev za deželno električno ob Završnici se se odda tvrdki A. E. G. Union, manjše bo pa dobavila tvrdka Zabkar in Kastelic. — Konferenca sv. Antona Padovanskega na Viču dobi v karikaturne svrhe 400 kron podpore. — Za kmetijske tečaje za učitelje na Grmu se dovoli 1500 K. — Novemu gasinemu društvu na Mihnem pri Bledu se dovoli ena tretjina podpore k ustavnim stroškom v znesku 10.000 K. — Vsled pritožbe župastva v Litiji se naroči okrogne-mu zdravniku dr. Premrovu v Litiji, ki stanuje sedaj onkraj savskega mosta, da se mora preseliti v litijsko občino samo. — Ignacij Šubelj se sprejme za gospodarskega praktika na Grmu. — Razpiše se mesto provizoričnega asistenta, oziroma znanstvenega pomočnika na kmetijsko-kemijskem preskuševališču v Ljubljani.

Veliki patrioti so ljubljanski Nemci, tako vedno trobijo njihova glasila, tako misli tudi vlada in zato je vsak naš narodni pokret veleizdaja, ker kdor je proti Avstriji, tako trdijo Nemci sami in policija (ki je nemška) tudi tako misli. Pa to je stara pesem, kakor je znano tudi to, da je avstrijski patriotizem naših Nemcev na sredi vohel, okolu ga pa nič ni. Včeraj je n. pr. neki ljubljanski Nemec, ki je sicer znan kot velik »patriot« — kadar je treba vpiti, da smo Slovenci veleizdajalci — izrekel besede, radi katerih bi Slovenca gotovo najmanj na kol nabili, ako bi si upal samo pomisliti na kaj takega in česar mi niti napisati ne moremo, ker bi nas že radi tega nabili na kol! Ta Nemec bo pa, seveda, še dalje imel veliko besedo med kazinskimi »patrioti« in bo še dalje reševal Avstrijo pred slovenskimi veleizdajalci. Je že tako pri nas.

Deželni odbor zahteva visoke provizije. Nekdo so poročali časopisi, da je sklenil deželni odbor nekaj zakon, po katerem bo moral vsakdo, ki bo prodal svojo hišo, poslasti ali leso prostora plačati nekaj davka o izkupljenega denarja. Sedaj je prodala g. Katarina Avsec, soproga policijskega stražnika in trgovka pri Sv. Florijanu, svojo hišo za 60.000 K. Kupila si je potem takoj zopet drugo hišo. Pred par dnevi pa dobi g. Avsec od deželne odbora neki odlok, vsled katerega mora odboru plačati davka nekaj nad 2700 K. Seveda dež. odbor rabi vedno denar, ga Avsec se pa strašno jezi nad klerikalci in pravi: »Kar sem imela dobička pri hiši, ko sem jo popravila, so pa sedaj ti požrli...« G. Avsec je hudo klerikalna, zatoraj je ljudstvo tudi zelo radovedno, ako se bode sedaj spametovala, ter obrnila klerikalcem hrbet?

Konec klerikalnega kluba. Včerajšnja »Laib. Zeitung« prinaša sledečo objavo: »Objava. Družabno društvo »Meščanski klub« v Ljubljani se je prostovoljno razdružilo, ker ni imelo članov, Franc Peterca, bivši predsednik. To se pravi, da je klerikalni »Meščanski klub« propadel, ker ni imel članov. Klerikalna društva so rastla kakor gobe po

v moje privatno stanovanje pridejo večkrat igralki! To ni fotografija; v miznici ga ne morem skriti!

»Prodajte ga, gospod Šaškin!« mu je nasvetoval brivec, ki ga je zopet civilno opravljal. »V predmestju stanuje žena, ki kupuje stare kipe iz bronu... Peljite se tja in vprašajte po gospe Smirnovi. Vsak jo pozna.«

Komik je storil po nasvetu... Nekaj dni nato je sedel doktor Košljikov v svoji delavnici; položil je prst na čelo in mislil o zdravilu. Nenadoma so se odprla vrata in Aleksander Smirov je hitro vstopil. Njegov obličje se je smehljalo, da, žarelo, in vsa njegova postava je pričala, kako je srečen. V rokah je držal nekaj v časopise zavitega.

»Gospod doktor!« je prišel in lovil sapo. »Premislite moje veselje! V vašo srečo se nam je posrečilo, dobiti k vašemu svečniku pendata!... Mama je tako srečna! Jaz sem edini sin svoje matere... Rešili ste mi življenje...«

In trepetajoč vsled velike hvaležnosti je postavil Aleksander svečnik pred zdravnika. Zdravnik je odprl usta in hotel nekaj reči; a ni rekel ničesar; jezik mu je bil kot prilepljen.

dežju. Toda ljubljansko meščanstvo se ni dalo vjeti na klerikalne limanice. Nekaj koritarjev se preriva okoli blagaja drugih društev — meščanski klub zanje ni imel pomena. Meščanskemu klubu bo vsak od srca zaklical: Requiescat in pace.

Vojaške puške pokajo vojaška kri teče tudi če živimo v miru. V soboto se je ustretil en vojak belgijskega polka; služil je šele prvo leto. Da je svojemu življenju napravljal konec — temu so krivi, kakor se čuje — častniki in podčastniki. Res je, da se moštvo tu in tam tira do obupa. Posebno, če se na kakega vojaka spravi več nesreč — potem čuti moč svojih predpostavljanih in posledica je samomor. To na noben način ni v korist armadi niti v čast državi. Žal, da se taki slučajji ponavljajo. Ljudski zastopniki se bodo morali potegniti za kmečke sinove. — Včeraj je prinesla »Zarja« poročilo o neki razsodbi v Celovcu, kjer so bili zaradi krokarije vojaki obsojeni na več let ječe. In vendar je pri vsem baje kriv neki stotnik. Torej se da sklepati, da bi se z vojaki lahko tako ravnalo, da bi se samomori ne ponavljali.

Hotel južni kolodvor je čisto ponemčen. Gospodar je neki Kočvar, gostilničar je sicer Slovec, ampak lastnik ga ima tako v rokah, da je v gostilni vse nemško: vizualice za nemška bojna društva in baje celo nabiralniki za »Südmark« in »Schulvereine«. Tako nam poročajo ljudje, ki niso vedeli za vse te spremembe in so prišli v gostilno. Tako se Nemci vgnezujejo in utrjujejo sredi Ljubljane tiho, mirno ampak sistematično. Pa kaj to, da je Ljubljana le napredna — zastavice in podobne reči so pa za otroke. Morda je tudi lastnik »Hotela južni kolodvor« napreden — da je pa Nemec, to nič ne de, kdo bo tako malenkosten in se spodikal nad nedolžnimi nabiralniki »Südmark« in »Schulvereine«.

Predavanje (učni tečaj) o bromu, oljetisku. Včeraj se je pričel tečaj (v Prešernovi sobi restavracije »Novi svet«) za bromni oljetisk, ki ga je priredilo društvo »Klub slovenskih amater-fotografov« v Ljubljani. — Tečaja se je udeležilo že začetkom precejšnje število fotografov-amaterjev, med drugimi tudi načelnik zadruge fotografov, naš odlični fotograf g. Avg. Berthold, ki je s tem pokazal zanimanje za napredok fotografske umetnosti. — Predsednik društva K. S. A. F. g. Fr. Vesel predstavi navzočim predavatelja cand. med. vet. g. St. Plemelja, ki je znan gostitelj fotografije, osobito bromu, oljetisku. — Predavatelj nam je po kratki teoretični razpravi o raznih fotografskih procesih praktično demonstriral bromni oljetisk, ki obstoji v tem, da se potom posebnega čopiča in oljnatih barv individualno napravi sliko, odgovarjajočo umetniškemu čutu. Tehnika se zelo približuje slikarski tehniki ter more večji in umetniško čuteči amater v veliki meri podati v sliko občutek svoje duše. — Navzoči so pozorno sledili zanimivemu postanku portretne slike, kako je ista, na belem broms. papirju začetkom nevidna, postajala vedno vidnejša, dovršena in končno popolna slika. — Z istina zanimanjem se je sledilo izdelovanju pokrajinske slike, ki jo je po navodilu predavatelja izvrševal eden izmed navzočih udeležencev. — V nadaljnjih večerih (torek in sredo) se praktično demonstrirajo od predavatelja in udeležencev še nadaljnje slike in potem vse končno dovršijo potom pastelnih svinčnikov itd. do svoje popolnosti. — Tečaj je za vsakega prijatelja umetniške fotografije zelo zanimiv in gotovo se udeležijo istega še razni drugi amaterji; marsikdo se bode navdušil za to lepo tehniko na polju moderne umetniške fotografije ter na tem polju tudi z lahkoto uspešno deloval.

Redni občni zbor hranilnega in posojilnega konzorcija I. splošnega uradniškega društva Avstro-Ogrske v Ljubljani se bo vršil v soboto, dne 25. aprila 1914 točno ob 8. uri zvečer v salonu restavracije g. Mraka »Pri starem Rimljanu« v Ljubljani, Rimska cesta.

Odlikovanje. Deželni šolski nadzornik, dvorni svetnik, gospod Fran Levec je dobil častno kolajno za 40letno zvesto službovanje.

Jurjevanje na Ljubljanskem gradu. Kot vsako leto prirede Ciril-Metodove podružnice ljubljanske v nedeljo 26. t. m. jurjevanje na Ljubljanskem gradu od 7. jutraj do mraka. Je to prva in največja ljudska spomladanska veselica, na katero ni nobene vstopnine. Izredne zanimivosti bo imela šentjakobsko-trnovska podružnica. O tem bomo še poročali.

Rado Murnik: Lovske bajke in povesti. I. zvezek Knjižnice Slovenskega Ilustrovanega Tednika. Elegante, priročne knjižnice v žepnem formatu dosej še nismo imeli; zdaj pa je začela izhajati K. S. I. T., da izpolni to vrzel. Prvi zvezek pri-

naša Murnikove lovske humoreske, bajke in povesti v obliki, ki se mora imenovati vzgledna. Elegantno vezana knjiga R. Murnik »Lovske bajke in povesti« obsega 192 strani ter stane v upravnistvu Slov. Ilustrovanega Tednika (s poštno vred) in po knjigarnah 2.50 K. — Kdor pa se naroči na Knjižnico Slov. Ilustr. Tednika, dobi to knjigo za samo 1.60 K, kajti naročnina za prvi letnik knjižnice, ki bo obsegal 5 knjig, znaša le 8 K. Naročnina se lahko plača ali vsa naenkrat in v dveh obrokih po 4 K ali pa v štirih zaporednih mesečnih obrokih po 2 K. Pet elegantno vezanih izbornih knjig za samo 8 K! Naročite se na Knjižnico Slov. Ilustr. Tednika!

»Slovana«. Četrta in peta številka tega ilustriranega mesečnika izideta v imenu velikega umetnika Ivana Groharja, ki je legel ravno pred tremi leti v prerani grob. Reprodukcijske njegovega najznačilnejših del bosta spremljala članka njegovih umetniških kolegov Riharda Jakopiča in Ivana Vavpotiča. Četrta številka izide še ta teden, peta hitro nato.

Cirkus. Tiho in brez reklame je prišel v Ljubljano cirkus Krateyl. Šele pred par dnevi so ga naznanili plakati, v listih se pa o njem sploh ni pisalo. Zato je marsikdo mislil, da ne bo nič posebnega. Toda včerajšnja predstava je pokazala, da je cirkus Krateyl eden najboljših te vrste, kar smo jih zadnja leta videli v Ljubljani. Cirkus se je postavil na kraju, ki pri nas dosedaj ni bil naveden, namreč poleg justične palače ob Miklošičevi cesti — zato je ostal še bolj neznan. Sinoci je bil prav izbran vzpored. Posebno je ugajal mister Arpad, Romeon in mister Person v prvi polovici. Šimpaz Mici je izborni igral. V drugi polovici je dosegel program vrhunec v točki mistra Ambrosija in gđene. Marije. To je pač nekaj, kar se ne vidi niti v varietejih. Živi Karuseli in miniaturni cirkus sta pokazala, da razpolaga cirkus z velikim številom dresiranih konj, velblodov itd. Osem lepih arabskih žrebecev je vsak občudoval. Klovni so zbijali izborne šale — in to v hrvaškem in nemškem jeziku, kar se je prav dobro slišalo. Tudi sicer se je skušalo v vsem občinstvu ugoditi. Priporočamo ta cirkus našemu občinstvu — kdor ga bo obiskal, mu ne bo žal.

Ogenj. V ponedeljek je začelo goreti na podu Florijana Lavriča na Lelu. Požarna bramba iz Most je ogenj kmalu pogasila. Zažgali so otroci.

Desno roko si je poškodoval včeraj jutraj delavec Andrej Marinko. V Florijanski ulici št. 8 je nesel po stopnicah vrečo moka, pri tem pa je padel in si poškodoval roko v zapestju.

Stroj mu je razoral sredinec. Josip Klobučar, pomožni delavec na južni železnici je brusil v kurilnici na transmijskem brusu železo. Pri tem je prišel z levo roko med stroj, ki mu je razparal sredinec.

Skrivnostni X. senzacionalna volunska drama v 6 dejanjih dosedaj je včeraj pri prvotnih predstavah v kinematografu »Ideal« najpopolnejši uspeh. Krasni prizori so vpleteni v filmu in dejanje je skrajno napeto od začetka do konca.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

CESARJEVO STANJE BOLJŠE.

Dunaj, 21. aprila. »Wiener allg. Ztg.« poroča od dobro informirane strani: Ze včeraj naznanjeno zboljšano zdravstveno stanje je na najboljšem potu. Cesar nima mrzlica. Tudi apetit je najboljši. Vreme vpliva nanj zelo blagodejno. Sploh so vse skrbi nepotrebne, ker je pričakovati, da se stanje tekom današnjega dne še zboljša.

VOJNA MED MEHIKO IN ZDRUŽENIMI DRŽAVAMI.

London, 21. aprila. Sovražnosti med Meksiko in Združenimi državami so se že pričele. Amerikanski admiral v Vera Cruz Fliescher je sporočil trgovskim ladjam, da naj pristavišče takoj zapustijo. Tudi tujim državljanom je bilo ukazano, da naj se umaknejo.

London, 21. aprila. Mehikanski predsednik Huerta ima 40.000 mož na razpolago.

AMERIKANSKI NAČRT.

London, 21. aprila. Amerikanski vojni načrt je ta, da se blokira vsa pristanišča in predvsem se hoče amerikansko brodogradje polastiti pristanišča v Vera Cruz in ondojnega carinskega urada. Tam se prepreči tudi za predsednika Huerta določena pošlila-

tev orožja. Za Huerta je odposlanih 200 topov in velika množina orožja in municije, in vse pade v roke Amerikancev, ki so tozadevne odredbe že storili.

IZJAVA HUERTE.

Meksiko, 21. aprila. Predsednik Huerta je včeraj izjavil: Tujim državljanom z državljan Združenih Držav je varnost zagotovljena. Dana mi je možnost pokazati, kako visoko je civilizacija Meksiko. Obenem tudi izjavlja, da je poročilo poveljnika ameriške ladje v Tempicu, kate-re mornarji so bili aretirani, je neresnično. Na ladji ni bilo ameriške zastave. Tudi predsednik Združenih Držav je bil napačno informiran in je sam napačno informiral kongres. Amerikanska zastava nima s spornim slučajem ničesar skupnega. — Radi varnosti je Huerta dal postaviti pred amerikansko poslanstvo stražo.

EPIRSKO IN EGEJSKO VPRA-SANJE.

Dunaj, 21. aprila. »W. Allg. Ztg.« poroča: Izmenjava misli tripelentente glede od trozveze predlagane izpremembe k notl, ki jo je sestavila tripelententa kot odgovor na grško noto, je končan. Tripelententa sprejema vse predlagane izpremembe. Poslaniki veseli imajo v Atenah že vsi svoje instrukcije. Določili je le dan, kedaj se skupni nastop pri grški vladi izvrši.

ANGLEŠKA KRALJEVSKA DVOJICA V PARIZU.

Pariz, 21. aprila. Angleška kraljevska dvojica je danes popoldne dospela semkaj. Navdušenje je bilo velikansko. Najpreje sta obiskala zunanje ministrstvo, nato sta se odpeljala v palačo predsednika Polncarja. Množica po ulicah je izkazovala dvojici povsod veliko navdušenje in prilejala ovacije. Kralj se je o sprejemu zelo laskavo izrazil.

KOALICIJA.

Zagreb, 21. aprila. Klub koal-cije je imel sejo, kjer je bilo podano poročilo o položaju in o vprašanju sestave vlade. Poročilo eksekutive je bilo odobreno.

14. UR TRAJAJOČA VOJNA MED DELAVCI IN VOJAKI.

Denver, 21. aprila. Na višinah v bližini Luto je trajal 14 ur boj med stavkajočim delavstvom in državno milico. 11 stavkajočih in en vojak je ubitih.

NEMŠKI ŽUPAN.

Berlin, 21. aprila. Drugi župan mesta Koestlin Aleksander je aretir-an radi raznih defektov. Med drugimi je od neke deklice z obilno zakona izvalil 2000 mark.

USTRELJEN INSTRUKTOR.

Teheran, 21. aprila. V bližini Hamadan je bil od domačinov ustreljen švedski instruktor grof Lehenaupt.

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vinarjev. Pisanim vprašanjem je priložilo znanke 20 vinarjev. — Pri malih oglašitvah ni popusta in se plačujejo vsa prejšnja inšerenti v znanke. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Proda se pes čuvaj (ovčarski) približno 3 leta star, vpraša se naj Ljubljana. Leti trg 5, 251-x

Odda se dobro ludoča restavracija v Ljubljani. Ponudbe pod »Restavracija« poštno ležeče. 281-3

Mirna stranica brez otrok išče stanovanje za avgust. Ponudbe na »Anončno ekspedicijo« v Ljubljani. 279-2

»Mijo«, vzdignite pismo, prosil »Ivanka«.

Knjigovodkinja

obenem korespondentinja se sprejme takoj. Ponudbe z zahtevno plačo pod »Knjigovodkinja« na »Anon. ekspedicijo«.

Sveže pivo

najfinije dvojno marčno belo in črno (Bockbier), belo 1/2 litra vrček po 20 v, steklenice 1/2 lit. čez ulico ravno tako 20 v. Črno pa v steklenicah po 24 v. Dobi se tudi dobro vino, gorka in mrzla jedila. Na razpolago so cenjenim gostom v popoldanskih urah, vozovi za vožnjo v mesto in okolico.

ANTON MAVER, posestnik in restavrater hotel »Vega«, Sp. Šiška 26.

Le d poceni se dobi tu in v Ljubljani, Metelkova ulica štey. 13.

Pri nakupu, različnega manufakturnega blaga
se blagovolite obrniti na trdiko
A. & E. Skaberné Mestni trg 10.
obstoja od l. 1883.

Na debelo in drobno! Izredno nizke cene!
Prenočišče. - Gostilna. - Buffet.

TRST Hinko Kosič TRST
ulica Carradori 15 (vokal Geppa)
se priporoča cenjenim tržaškim gostom in v Trst prihajajočim potnikom.

Med dobrim najboljšje je
„Puch“ vozno kolo
model 1914.
ki so vsled lahkega teka in trpežnosti povsod najbolj priljubljena.
Glavno zastopstvo in zaloga
IGN. VOK, specialna trgovina šivalnih
strojev in koles
Ljubljana. — Sodna ulica št. 7. — Ljubljana.

Modistinja
Minka Horvat, Ljubljana,
Stari trg 21.
Priporoča svojo veliko zalogo damskih in otroških
klobukov, športnih čepic in vseh potrebščin za mo-
distke. — Popravila se točno in najcenejše izvrše.

Velikonočna okasion prodaja
čez 25.000 komadov.

Najnovije za spomlad in leto za gospode
in dečke, damska konfekcija pariških in berolin-
skih modelov po čudovito priznanih nizkih cenah.

Poglejte si izložbe.

Angleško skladišče oblek
O. Bernatović, Ljubljana, Mestni trg 5.-6.
Telephon 132.

St. 7736.

Razglas.

Ker se dne 21. t. m. prične gradba
cestnega kanala na Karlovski cesti, ostane
do dovršitve dela ta cesta v svojem od-
seku med Nadvojvode Friderika cesto in
Zvonarsko ulico zaprta za promet z vsa-
koršnimi vozili, za ježo in gnanje živine.

Protiravnanje se bo kaznovalo po do-
ločilih § 70. občinskega reda.

Mestni magistrat ljubljanski,
dne 20. aprila 1914.

Krojaštvo

Ivan Kersnič
v Ljubljani, Sv. Petra cesta 32,
I. nadstr. nad kavarno „Avstrija“
se priporoča slav. občinstvu za izde-
lovanje vsakovrstnih oblek po najno-
vejši modi. Solidno delo, zmerno nizke
cene, znano pohvalna postrežba. —
Popravila se hitro in ceno izvršujejo.

Trgovina

z mešanim blagom v Ljub-
ljani se radi družinskih raz-
mer prodaja z vso opravo pod
zelo ugodnimi pogoji. Vpraša
se pri

Franji Snoj,
trgovina, Kolodvorska ulica št. 41.

Cvetlični salon Viktor Bajt

Ljubljana, Šelenburgova ul. 6
(zraven pošte)

priporoča nagrobne vence,
šopke in vsakovrstne cvet-
lice po najnižjih cenah.

Točna in solidna postrežba!

Brzjavljaj na **VIKTOR BAJT**,
Ljubljana.

FR. P. ZAJEC

izpravljeni optiki
Zalagačelj c. in hr. armade, vojne morna-
rice, domobranec itd.

Ljubljana, Stari trg 9.

V tej stroki najzanesljivejša trdika.

Edno pri meni na razpolago zelo podučljivi prvi
slovenski optični ceniki, dobi ga vsakdo zastonj.

Specialist za očala in ščipalnice.

Toplomere, barometre, daljnogleda itd.

Z električnim obratom moderno

urejena delavnica.

Za prvovrstno optiko se jamči.

Anton Presker

krojač

Ljubljana, Sv. Petra c. 16
priporoča svojo

veliko zalogo gotovih oblek
za gospode in dečke, jopice in
plaščev za gospe, nepremoč-
ljivih havelokov itd. itd. itd.

Obleke po meri se po najnovjših
vzorcih in najnižjih cenah izvršujejo.

Nogavice in druge pletenine, dalje ovratnike in v to
stroko spadajoče blago dobite najceneje v
specijalni trgovini **A. & E. Skaberné**
Mestni trg št. 10.

Velika izbira!

Solidna postrežba!

„Zdravnik želodca“

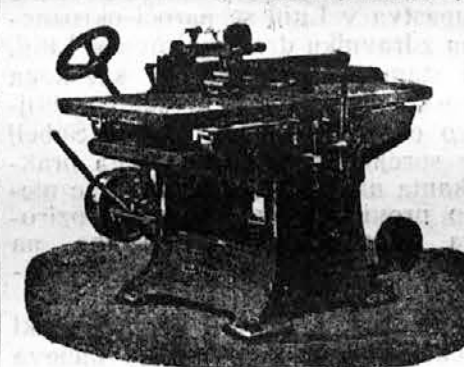
je edina posebnost želodčnega
likerja iz zdravilnih rastlin, kateri
izborno upliva proti slabosti v
želodcu ter ga radi tega v nobeni
družini ne bi smelo manjkati.

Edna posebnost
likerja je

Zdravnik želodca.

Žaghi polno jarjenik in stroji za obdelovanje lesa vseh vrst
zlasti patentni brzdalni jarjenik, jarjeniki cepilniki, (samice), be-
rečanski jarjenik, enolistni in dvolistni.

Vsi stroji za mizarje,
kolarje, strugarje, sodarje, tesarje itd. itd.

Vsi stroji za izdelovanje pohištva iz
vpognjenega lesa.

Stroji za lupljenje lesa.

Stroji za lesno volno.

TURBINE

za vse vodne razmere z največjo izrabljivostjo.

Precezijski regulatorji.

Patent prijavljen.

Moderne transmisije.

Prevzem kompletnih in posamičnih opravil za vso lesno industrijo.

Najboljše reference mnogovrstnih obratov tu- in v inozemstvu.

Tvornica strojev G. TONNIES, Ljubljana P.

Samo kratek čas.

Nasproti justični palači.

Grand cirkus international A. Kratky.

75 prvorazrednih artistov Lastna menagerija. 60 plemenskih konj. 10 klovnov in Avgustov.

Nikak reklamni menagerijski cirkus, temveč pravi konjski cirkus v
pravem pomenu besede. Najznamenitejši, najodličnejši in najpopol-
nejši cirkusko podjetje avstro-ogrske monarhije.

Cirkus je pokrit in igra ob vsakem vremenu. Lastni orkester.

V sredo 22., v četrtek 23. aprila

velike gala predstave

s samostojnim za Ljubljano novim senzac. atrakcijskim sporedom
Začetek ob 8 1/2.

Ob nedeljah in praznikih

2 gala slavnostni predstavi 2

Začetek ob 4. uri. Pri vseh predstavah znameniti Kratkyev spored.
Cene prostorov: Lože za osebo 12 K; zaklopni sedež 3 K; I. prostor 2 K; II. prostor
K 1 50; III. prostor 1 K. Galerijsko stojišče 60 vinarjev.

Važno za gospodinje:

Brez konkurence!

M. Spreitzer, skladišče,

Vojaška ulica št. 2, na Taborju v lastni hiši

Telefon št. 245.

v Ljubljani.

Telefon št. 245.

P. n. Vljudno naznanjam cene moje različne kave, in sicer:

Surova kava:

St. 1. Santos	K 2—	St. 13. Quadelmala	K 3:30
2. Rio	2:30	14. Perl-Santos	3—
3. Santos	2:40	15. Java, zlato-rumena	3:10
4. Santos lave	2:50	16. Java, zlato-rumena, navad.	3:20
5. Santos	3—	17. Maragogype	3—
6. Santos	3:10	18. Liberia	3:10
7. Santos	3:20	19. Portoriko	3:40
8. Minas	3—	20. Portoriko	3:20
9. Salvador	3—	21. Portoriko Piradini	3:60
10. Santos	3:20	22. Cuba, zelo fina	3:50
11. Quadelmala	3:10	23. Ceylon, zelo fina	3:60
12. Santos	3:20	24. Castorica, najfin.	3:80

Pražena kava:

St. 1.	K 2:70	St. 3.	K 3—	St. 5.	K 3:30	St. 7.	K 3:60
2.	2:90	4.	3:20	6.	3:40	8.	3:80

Naročila od 1 do 4 1/2 kg dostavljam franco in hišo. — Pri pošiljki po pošti se
zviša cena pri vsakem kilogramu za 20 v in dostavljam istotako franco. Zamotenje se
ne računa. — Na željo pošljem vseh 24 vzorcev od surove kave v skupni teži od
1/4 kg za K 1— franco na dom.

Priporočam se in bilježim z vsem spoštovanjem

M. Spreitzer.

Največja zaloga

Sukna

za vsakovrstna moška oblačila izvrstne kvalitete po brezkonkurenčnih cenah
priporoča

manufakturna trgovina

J. Grobelnik, Ljubljana

Mestni trg št. 22, nasproti lekarne.